

Bc. Klára Filaunová:

Nábřeží řeky Radbuzy v Plzni

[posudek diplomního projektu]

Fakultu architektury ČVUT lze absolvovat s různým zaměřením a odejít do praxe s různým přístupem. Klára Filaunová je nepříliš častým příkladem architekta strategického myšlení, ale také architekta detailu. Tyto dva směry se praly o její přízeň při tak nelehkém úkolu, jakým je řeka Radbuza v Plzni.

Zejména hovoříme-li o posledním úseku řeky – od soutoku s Úhlavou k soutoku se Mží, místu, kde vzniká Berounka. Úseku, který asi jediný říční úsek v Plzni může být opravdu městským. Skutečně městský charakter má ale prozatím jen velmi malá část mezi (dříve) magickým místem U Jána a Wilsonovým mostem. Tato část je asi desetinou řešeného území a je zdánlivě hotová. Ovšem „zbytek“ vyžaduje zásadní změnu. Nebo nikoliv? Stačí jen uklidit? Stačí udělat (dnes tak častou) populistickou cyklostezku? Možná i takový přístup je dnes možný... Klára Filaunová celé zadané území pečlivě prochodila a zaznamenala snad každý detail. Dokonale území zmapovala. Od počátku práce navrhovala různé scénáře pro různé úseky řeky, navrhovala ale také jednotlivé detaily každého místa. Z mého pohledu byla důležitější ta část, která měla definovat charakter nábřeží, celkovou kompozici a vyhledání potenciálu, který by dokázal svojí silou generovat prostředky na zaplacení projektu přesahujícího možnosti i čtvrtého největšího města u nás. Z mého pohledu bylo důležitější přesvědčivé propojení z pohledu celého města, ne jen těch dvou břehů...

Ale detail (ve kterém se, jak známo skrývá ďábel) Kláru neustále odlákával od celkového řešení. Za detail je možné považovat i trochu diskutabilně použité názvy – například pojem „příměstský park“ je jasně definován kombinací různých krajin, mezi jinými i zemědělského charakteru. A takový se v řešeném úseku opravdu nenachází (možná podél Mže u Křimic). A tak se celkové řešení mnohde podřizuje právě detailům různých cestiček a zastavení. To je z mého pohledu škoda, protože mohla být kompozice silnější a přesvědčivější. Mohla být vítězná...

V závěru práce slečna Filaunová píše: „projekt tohoto typu není zadáním pro jednoho člověka na jeden semestr, ale prací pro tým odborníků na několik let“. Obecně, jednalo-li by se o realizaci, by bylo možné s takovým tvrzením souhlasit, doba je už taková, milujeme fragmenty, protože na celek nemáme ani odvahu ani sílu. Ale proto, aby vznikla skutečná Architektura je potřeba především vize, jednoznačný a jasný koncept, čitelné řešení, prostě Návrh, který až potom může nějaký „tým“ naplňovat. Ale přiznejme si, tým jako takový automaticky nic nevytvoří, pokud není veden jednoznačným směrem, pouze může poskládat dílčí řešení...

Obloukem se vracím k začátku mého posudku, Klára Filaunová má ráda strategické uvažování i skládání detailních řešení. Je to svérázný způsob práce, který je rozhodně bližší nastupující generaci architektů, než té odcházející. Budoucí architektura bude jiná, silný autorský návrh je nesmiřitelně nahrazován kolektivním domlouváním na průměru. Klára Filaunová je na takový postup tvorby ideálně připravena. Možná, že jen taková cesta povede v budoucnu k realizacím...

Doporučuji přijmout projekt Kláry Filaunové k obhajobě a za sebe navrhuji ohodnotit známkou

Roman Koucký, 2017-06-06